

Úžasná dokonalost Zemlinského kvarteta

LIBOR SEN. NOVÁČEK, 11.10.2016 20:03

Komorní hudba a zejména kvartetní repertoár vyžadují naprostou preciznost a souznění duší. Na zahajovacím koncertě prvního cyklu Českého spolku pro komorní hudbu vynikly u Zemlinsky Quartet veškeré atributy umělecké spolupráce, založené zřetelně na detailní, analytické a kontinuální práci. Tato preciznost byla patrná ve všech dílech. Naplněné Rudolfinum mohlo slyšet výkon, který by byl ozdobou každého prestižního festivalu. Publikum znalců mohlo vychutnat všechny lahůdky, které nelze slyšet u ad hoc seskupení, sestavených třeba ze super sólistů. Oceněním pro mladé umělce byl nejen vřelý potlesk (bez triviálního „standing ovations“), ale také chvějící se ticho rudolfinské akustiky, kde by bylo slyšet spadnout špendlík.

[ČESKÝ SPOLEK PRO KOMORNÍ HUDBU](#) [MICHAEL COLLINS](#) [ZEMPLINSKY QUARTET](#)

ČSKH – Zemlinsky Quartet, Michael Collins – Praha 10. 10. 2016 (foto © Zdeněk Chrapek)

Dramaturgicky i hudebně objevným se stalo zařazení *Smyčcového kvartetač. 4* Emila Františka Buriana. Čtyři krátké věty ukázaly nejen skladatelův cit pro kvartetní sazbu a využití veškerých barevných odstínů a charakteristik, ale již od prvních taktů také kvality souboru. Houslisté **František Souček** a **Petr Střížek**, violista **Petr Holman** a violoncellista **Vladimír Fortin** dýchají jako jeden. Každý detail, intonace i dynamika jsou natolik přesné, že záznam by mohl jít hned na CD. Tvoření a kvalita tónu (i když zřejmě nemají všichni milionové italské nástroje), jednotné vibrato i smysl o velkou plasticitu v jejich podání dává posluchači ideální zvukový obraz provedených skladeb. Violista správně ví, jak pomocí obrácení korpusu nástroje k publiku předat posluchači medový

zvuk. Violoncellista a jeho nástroj korespondují svým témbrem s violou naprosto dokonale. Primárius František Souček se nikde zbytečně neprosazuje, nástroj neforsíruje, ani nemusí být viditelně vůdčí osobností. Jeho hra je zcela podřízena celku. A takového sekundistu, jakým je Petr Střížek, musí řada jiných souborů závidět.

V úvodních taktech Stadlerova *Klarinetového kvintetu* KV 581 kvarteto ukázalo, jak lahodný zvuk chce slyšet od **Michaela Collinse**. Ten umí a prokázal, že je naladěný na stejnou notu. Tón tvořil, jako by hrál na smyčcový nástroj. Po nedávném vystoupení Saby Meyer zažila Praha v jeho osobě dalšího špičkového umělce, který okouznil posluchače. Mozartův kvintet má velmi blízko k jeho koncertu KV 622 a první i druhá věta jsou psány ve stejné tónině (A dur a d moll). I když klarinet slovy Alberta Einsteina v tomto díle dominuje jako první mezi rovnými, delikátní provedení uchvátilo zejména komorním muzicírováním. Následující *Menuet* a *Trio* měly patřičnou vznešenost a finální variační věta zářila až do konce elegancí, hravostí a veselostí.

ČSKH – Michael Collins – Praha 10. 10. 2016 (foto © Zdeněk Chrapek)

Dvořákův předposlední *Smyčcový kvartet* op. 106 je pro každý ansámbl prubířským kamenem a ne mnoho souborů si jej zařadí do repertoáru. Toto dílo je komplexní, více rytmické a epizodické než melodické a zejména pro hráče technicky náročné. Způsob, jakým **Zemlinsky Quartet** toto dílo provedl, budí nadšení a velký obdiv. Hráči vědí a hlavně slyší, jak Dvořák hlasy vyvažuje, kdo má dominovat v paralelních oktávách i jaký tón má ten který hlas mít. Tak se stalo *Adagio* hlubokým vyjádřením skladatelova citu a spokojenosti. *Scherzo* znělo špičatě a zároveň bylo plné života. Epický náboj celého díla se stal v jejich interpretaci téměř symfonií.

Český spolek pro komorní hudbu měl šťastnou ruku při volbě rezidenčního kvarteta této koncertní sezony a při angažování mimořádného sólisty. Pozoruhodný byl i přídavek. Část transkripce